

сички зѣхъ да ми ся смѣѣтъ, че съмь далъ толкози пары за едниъ свиркѣ, и тя зѣ да ми прѣсяда, чтото отъ злото, гдѣ-то ми дохождаше, можяхъ и да си поплачѣмъ; пакъ хванѣхъ и да ся каѣмъ, и това наченъ да мя беспокои повече, отъ колкото свирката мя бѣше развеселила.

Тоя случай е ималъ за мене туй добро, и ми е направилъ таквози впечатленіе, чтото никогы не съмь го забравилъ; още ми е принесълъ прѣзъ послѣдния животъ голѣмъ ползъ, защото колкото пѣти ми ся е случвало да купувамъ нѣщо излишно все си докарвахъ на ума: не давай толко пары за едниъ свиркѣ; и се това съмь твърдѣ много пары задържявалъ.

А когато вече порастнѣхъ и зѣхъ да ся собирамъ съ хората, да ся запознавамъ съ постѣпкытъ имъ, то ми ся е случало да видѣмъ мнозина, които плащахъ и прѣскахъ твърдѣ много паричкы за свои-ты свиркы.

Тѣй, колкото пѣти съмь видѣлъ нѣкой славолюбивъ человекъ, да си жертвува-